ชื่อวิทยานิพนธ์

ความหวัง ความ เข้มแข็งในการมองเลกและความผาสุกในชีวิต ของผู้ป่วยไรคกล้าม เนื้อหัวใจตาย

ชื่อผู้ เชียน

นางสาวจันทนา เตฮะคฤห

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ พิกุล	ภี่ซึมุวง	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	สุคำวัง	กรรมการ
้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา	สุดแธสรรพ์	กรรมการ
อาจารย์ ดร. อวยพร	ตัดมุขยกุล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา	เทียนสวัสดิ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

รรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเป็นรรคเรื้อรังรักษาไม่หาย ก่อให้เกิดปัญหาและการเปลี่ยน แปลงในผู้ป่วยทุกด้านทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อันส่งผลกระทบต่อความผาสุกในชีวิตของผู้ป่วย ความหวังและความเข้มแข็งในการมองใลก เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้ป่วยไรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย สามารถเผชิญปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความผาสุกได้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความหวัง ความเข้มแข็งใน การมอง เลกและความผาสุกในชีวิตของผู้ป่วย เรคกล้าม เนื้อหัวใจตาย และศึกษาความสามารถ านการทำนายความผาสุกในชีวิต ของความหวังและความเข้มแข็งในการมองโลก ของผู้ป่วยโรค กล้ามเนื้อหัวใจตาย กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิก โรคหัวใจ แผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จำนวน 90 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบบ วัดความหวัง แบบวัดความเข้มแข็งในการมองโลก และแบบวัดความผาสุกโดยทั่วไป ซึ่งมีค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา 0.83, 0.77, และ 0.77 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสหสัมพันธ์ ถดถอยพหุดูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยรงคกล้ามเนื้อหัวใจตายมีคะแนนเฉลี่ยของความหวัง ความ เข้มแข็งในการมองเลก และความผาสุกในชีวิตในระดับสูง ความหวังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความผาสุกในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (r = .41) ความเข้มแข็งในการ มองเลกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผาสุกในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (r = .60) ความหวังและความเข้มแข็งในการมองเลก สามารถร่วมทำนายความผาสุกในชีวิตได้ ร้อยละ 43.23 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

Thesis Title

Hope Sense of Coherence and Well-being in Myocardial

Infarction Patients

Author

Miss Chantana Taechakaruha

M.N.S

Medical and Surgical Nursing

Examining Committee:

Associate Prof. Pikul	Boonchuang	Chairman
Assistant Prof. Dr. Khanokporn	Sucamvang	Member
Assistant Prof. Dr. Achara	Sukonthasarn	Member
Lecturer Dr. Ouyporn	Tonmukayakul	Member
Assistant Prof. Dr. Sujitra	Tiansawad	Member

Abstract

Myocardial infarction, a chronic uncurable disease, creates problems and changes in all aspects of patients' life. Physical and psychosocial deterioration have affect on patients' well-being. Hope and sense of coherence are crucial factors which help them face with problems effectively and eventually maintain their well-being.

The purposes of this study were to study the relationship among hope, sense of coherence and well-being and study hope and sense

of coherence as predictors of well-being in myocardial infarction patients. Ninety patients with myocardial infarction attending at out-patient heart clinic at Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital were recruited by purposive sampling. The instruments used in this study were Demographic Data Recording Form, the Herth Hope Index, the Sense of Coherence Questionnaire and the General Well-being Schedule which reliability coefficient are 0.83, 0.77, and 0.77, respectively. Data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis.

The results indicated that mean scores of hope, sense of coherence and well-being were high. Hope and well-being had a positive significance relationship (r = .41, p < .001). Sense of coherence and well-being had a positive significance relationship (r = .60, p < .001). Both hope and sense of coherence had statistical significance in the prediction of well-being and explained 43.23% of variance (P < .001).